

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12.11.2012 v trestní věci obviněného **C. T. V.**, nar. XXXXX, občana XXXXX, **takto:**

K odvolání obviněného C. T. V., nar. XXXXX se podle § 257 odst. 1 písm. d) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 23.8.2012 č.j. 3T 70/2012 – 668 v celém rozsahu a podle § 307 odst. 1 trestního řádu se trestní stíhání obviněného pro skutky spočívající v tom, že:

- 1) *nejméně dne 22.4.2011 v Centrální tržnici v obci XXXXX čp. XXXXX, parc. č. XXXXX, v prodejním místě č. 1, skladoval a tím uváděl do oběhu nejméně 9.132 ks cigaret značených v rozporu s předpisy o nálepkách k označení zboží pro daňové účely, přičemž část z nich byla padělkem opatřeným ochrannými známkami renomovaných výrobců vyrobených bez jejich souhlasu, zejména značek Marlboro, Pall & Mall, L&M, Classic Red a HB, přičemž cigarety byly umístěny v bundě pověšené v zadní části prodejního místa a v důmyslně vyrobené skříši zbudované v prodejním pultu, když celková výše úniku na spotřební dani byla stanovena na 18.696,- Kč,*
- 2) *nejméně dne 22.4.2011 v prostoru tržiště v obci XXXXX v domě čp. XXXXX, stojícím na stavební parcele č. XXXXX, skladoval a tím uváděl do oběhu celkem 385.124 ks cigaret značených v rozporu s předpisy o nálepkách k označení zboží pro daňové účely, přičemž část z nich byla padělkem opatřeným ochrannými známkami renomovaných výrobců vyrobených bez jejich souhlasu, zejména značek Marlboro, Pall & Mall, L&M, Classic Red a HB, přičemž cigarety byly umístěny v I. nadzemním podlaží v místnostech interně označených čísly 1, 2, 3 když celková výše úniku na spotřební daně byla stanovena na 798.208,- Kč,*

návrhem na potrestání právně posouzené jako přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětem k označení zboží podle § 244 odst. 1 trestního zákoníku a přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 trestního zákoníku,

podmíněně zastavuje.

Podle § 307 odst. 3 trestního zákoníku se obviněnému stanoví **zkušební doba v trvání dvou /2/ roků.**

O d ů v o d n ě n í

A.

Okresní soud v Karlových Varech napadeným rozsudkem uznal obviněného C. T. V. vinným přečinem porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku tohoto usnesení krajského soudu.

Soud I. stupně obviněnému za tato jednání uložil podle § 244 odst. 1 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon mu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku mu uložil trest propadnutí věcí, konkrétně cigaret zajištěných policejním orgánem. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu mu stanovil povinnost zaplatit společnosti Philip Morris Products S.A., se sídlem v Neuchâtel, 2000, Quai Jeanrenaud 3, Švýcarsko na náhradě škody částku 5.129,- Kč a společnosti Philip Morris Brands Sàrl, se sídlem v Neuchâtel, 2000, Quai Jeanrenaud 3, Švýcarsko na náhradě škody částku 31.235,- Kč.

B.

Proti citovanému rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání pouze obviněný. Zdůvodnil ho prostřednictvím svého obhájce a zaměřil ho proti výroku o vině i výroku o trestu. Domáhá se, aby jeho trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno podle § 307 odst. 1 trestního řádu.

Odvolatel k argumentaci okresního soudu poukazuje na to, že podle jeho názoru splnil formální podmínku pro výše uvedený postup, neboť prostřednictvím svého obhájce dal souhlas s podmíněným zastavením trestního stíhání. Dále poukázal na to, že je otcem pěti dětí, které jsou na něj odkázány výživou. Je ochoten podřídit se omezením a povinnostem, které mu soud ve zkušební době nařídí. Podle jeho přesvědčení podání ze dne 25.4.2012 je nutné po obsahové stránce hodnotit jako jeho souhlas podle § 307 odst. 1 trestního řádu. Pro zmíněný souhlas zákon nepředepisuje žádnou formu projevu, každé podání je třeba posuzovat nikoli podle jeho formálního označení, ale podle skutečného obsahu. I všechny ostatní kroky obviněného v dané věci svědčí o tom, že činil úkony směřující k vydání rozhodnutí soudu o podmíněném zastavení trestního stíhání.

Obviněný souhlasí s konstatováním okresního soudu, že projevil zájem o mimosoudní vyřízení náhrady škody, a proto se prostřednictvím svého obhájce obrátil na zmocněnkyni poškozených společností. Ty byly požádány o sdělení bankovního spojení k úhradě škody, ovšem z vyjádření zmocněnkyně poškozených dopisem z 19.4.2012 vyplývá, že na návrh uzavření dohody o náhradě škody nepřistupují. Obžalovaný učinil podle jeho názoru vše pro to, aby byly splněny podmínky pro postup podle § 307 odst. 1 trestního řádu. Proto je správné konstatování okresního soudu, že nelze přičítat k tíži obžalovaného, pokud poškození náhradu škody odmítají.

Obviněný kromě toho považuje uložený trest za nepřiměřený zejména s ohledem na jeho rodinné poměry a výši způsobené škody. Jeho trestní postižení v minulosti bylo pro druhově odlišnou trestnou činnost a je zahlazeno. Má za to, že jsou splněny podmínky pro zastavení jeho trestního stíhání, které však nelze učinit v řízení před odvolacím soudem (odkaz na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25.4.2012 sp. zn. 7 Tdo 330/2012). Proto obviněný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Součástí odvolání obviněného je jím vlastnoručně podepsaný výslovným souhlas s podmíněným zastavením trestního stíhání podle § 307 odst. 1 trestního řádu.

Státní zástupce ve veřejném zasedání navrhl zamítnout odvolání obviněného jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu. Zmocněnkyně poškozených zopakovala a zdůvodnila jejich odmítavé stanovisko k podmíněnému zastavení trestního stíhání obviněného.

C.

Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání obviněného přezkoumal napadený rozsudek způsobem a v rozsahu, který je uveden v ust. § 254 trestního řádu. Shledal vadu v právní větě výroku o vině napadeného rozsudku, když v ní okresní soud nepřiléhavě cituje alineu první přečinu podle § 244 odst. 1 trestního zákoníku, ačkoli na jednání obžalovaného dopadá alinea druhá tohoto zákonného ustanovení, neboť obviněný měl v rozporu s jiným právním předpisem skladovat a uvádět do oběhu zboží bez nálepek. Okresní soud v napadeném rozsudku a jeho právní větě výroku o vině ani neuvedl, jakou alineu má za prokázanou. Vadný je i výrok o uložení trestu propadnutí věci, které v něm nejsou v souladu se zákonnými požadavky konkretizovány tak, aby byl v případě nabytí právní moci tento výrok vykonatelný. Formulace, že se obviněnému ukládá trest propadnutí věcí, a to: „...*cigaret zajištěných policejním orgánem.*“ bez jejich výčtu nebo alespoň odkazu na protokol či seznam založený ve spise je naprosto nedostatečný.

D.

Krajský soud se však primárně zabýval námitkou odvolatele, který se domáhal už v řízení před okresním soudem podmíněného zastavení trestního stíhání za splnění podmínek ust. § 307 odst. 1 trestního řádu. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku zevrubně vysvětlil, z jakých důvodů návrh obviněného neakceptoval. Dospěl k závěru, že se obviněný k činu doznal a učinil potřebná opatření k náhradě způsobené škody, která mu byla znemožněna pro nesoučinnost poškozených. Podmíněně nezastavil trestní stíhání ze dvou důvodů. Předně shledal, že obviněný nedal k tomuto postupu výslovný souhlas. Dále uzavřel, že vzhledem k jeho dřívějšímu odsouzení nelze uzavřít, že přečiny, jichž se měl obviněný dopustit v projednávané věci, jsou ojedinělým excesem, a proto lze důvodně pochybovat o tom, že by podmíněné zastavení trestního stíhání bylo dostatečnou zárukou jeho dalšího řádného života.

Dřívější právní úprava neumožňovala krajskému soudu jako soudu odvolacímu rozhodnout o podmíněném zastavení trestního stíhání obviněného, i kdyby shledal pro tento postup všechny zákonné podmínky. Novela ustanovení § 257 odst. 1 trestního řádu s účinností od 1.9.2012 takový postup pod písm. d) tohoto zákonného ustanovení umožňuje. Krajský soud se v té souvislosti zcela ztotožnil s názorem soudu I. stupně, že byly zcela nepochybně splněny zákonné podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání obviněného ve smyslu ust. § 307 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu spočívající v tom, že proti obviněnému je vedeno řízení o přečinu, obviněný se k činu kvalifikovaně doznal a učinil všechna potřebná opatření k náhradě škody, k níž nedošlo výhradně v důsledku odmítavého stanoviska a nesoučinnosti poškozených. Lze se ztotožnit i s názorem soudu I. stupně, že souhlas obviněného musí být výslovný a musí být jednoznačně patrné, že se jedná o projev jeho vůle. Nemůže ho učinit prostřednictvím svého obhájce takovým způsobem, jak se stalo v projednávané věci podáním došlým Okresnímu soudu v Karlových Varech dne 25.4.2012 (č.l. 644). Toto podání neobsahuje výslovný souhlas obviněného jako projev jeho vůle. Krajský soud však již měl k dispozici odvolání obviněného, jehož součástí je i jím vlastnoručně podepsané prohlášení o tom, že výslovně souhlasí s podmíněným zastavením svého trestního stíhání s odkazem na ust. § 307 odst. 1 trestního řádu.

Základní spornou otázkou za popsané situace zůstalo, zda vzhledem k osobě obviněného s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání považovat za dostačující. Právní úprava umožňuje široce přihlédnout ke konkrétní povaze trestného činu, osobě obviněného, postoji poškozeného apod. Podmínky podmíněného zastavení trestního stíhání se neomezují jen na případy, kdy by v dalším řízení přicházelo v úvahu upuštění od potrestání nebo uložení podmíněného trestu. Do této právní úpravy se promítá i zásada podpůrné role trestní represe, je nutné vážit závažnost činu i například chování obviněného před činem a po něm.

V projednávané věci možnost podmíněného zastavení trestního stíhání zpochybňuje poměrně velké množství cigaret, které měl obviněný skladovat a uvádět do oběhu v rozporu s předpisy o nálepkách k označení zboží pro daňové účely a neoprávněně označených ochrannými známkami, a dále zjištění, že se obviněný už v minulosti dopustil protiprávního jednání. Rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 6T 167/2006 byl pravomocně uznán vinným trestným činem podplácení podle § 161 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb. (vůči veřejnému činiteli). Podstata trestného jednání spočívala v tom, že se obviněný pokusil podplatit komisaře požární ochrany v souvislosti se zpracováním stanoviska hasičského záchranného sboru pro stavební řízení. Jednalo se tedy o druhově odlišnou trestnou činnost než v projednávané věci. Obviněnému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 2 roků. Bylo rozhodnuto, že se obviněný ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil, a proto je nutné na něho hledět, jako by nebyl odsouzen (§ 60 odst. 3 trestního zákona).

Je tedy zřejmé, že odsouzený po spáchání zmíněného činu do spáchání skutku, pro který je stíhán v projednávané věci, žil řádným životem, podmíněný trest u něho evidentně splnil svůj účel. Totéž lze předpokládat v případě podmíněného zastavení trestního stíhání a stanovení zkušební doby. Předpoklad, že obviněný bude žít řádným životem, prokazuje i jeho chování po spáchání projednávaného skutku. Od té doby uplynula doba více než 1,5 roku, obviněný se během ní nedopustil žádného protiprávního jednání, naopak trestnou činnost zcela doznal, projevil upřímnou lítost projevenou hlavně tím, že učinil všechny potřebné kroky k náhradě škody poškozeným. Z listin založených na č.l. 650-654 spisu vyplývá, že v květnu 2012 podal u Celního úřadu Karlovy Vary žádost o povolení rozložení úhrady dlužné spotřební daně a nákladů řízení v celkové výši 816.871,- Kč uložené rozhodnutím Celního úřadu v Karlových Varech. Z kopie listin založených na č.l. 664 a) p.v. je zřejmé, že obviněnému bylo povoleno rozložení úhrady a dne 27.7.2012 zaplatil částku 36.000,- Kč. Je tedy zřejmé, že se obviněný snaží vyrovnat i své závazky vůči správci daně.

Krajský soud na základě těchto skutečností a úvah dospěl k závěru, že je splněna i zákonná podmínka pro podmíněné zastavení trestního stíhání spočívající v tom, že vzhledem k osobě obviněného s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující. Proto podle § 257 odst. 1 písm. d) trestního řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a znovu rozhodl tak, že podle § 307 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání obviněného pro skutky popsané v návrhu na potrestání podmíněně zastavil. Právě vzhledem k tomu, že už se obviněný v minulosti protiprávního jednání dopustil a vzhledem k rozsahu jeho trestné činnosti, stanovil nejdelší přípustnou zkušební dobu v trvání 2 roků (§ 307 odst. 3 trestního řádu). Zkušební doba počíná právní mocí rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání, tedy dnem rozhodnutí odvolacího soudu.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 12.11.2012

JUDr. Pavel Fait, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavčina Hálová